

Stukken VOOR de Redactie
te zenden vóór den 15en
der maand aan:

G. D. DUURSMa,
Achter de Hoven 114 bis,
LEEWARDEN.

Redactie:
G. D. DUURSMa.
J. M. VAN DEN HOUTEN.

Girorekening
No. 133660 ■ DRUMPT bij Tiel.

Alle correspondentie te
richten aan het Secretariaat

Adres :
Mej. J. J. E. V. D. THOORN,
Amalia van Solmsstraat 80,
DEN HAAG.

Bestuur: CHR. DE RINGH, *Voorzitter*, Hilversum, van Ostadelaan 23; Mej. J. J. E. v. D. THOORN, *Secretaresse*, den Haag; B. TH. KRABBENDAM, *Penningmeester (tijd.)*, Drumpt bij Tiel; G. D. DUURSMa, Leeuwarden, Achter de Hoven 114 bis; J. M. VAN DEN HOUTEN, Rotterdam, Mathenesserlaan 364.

TRICHOCEREUS SCHICKENDANTZII (Web) Br. en R.

Onder bovenstaand opschrift gaf ons tijdschrift dezen zomer in aflevering 7 (bl. 100) een klein artikeltje, waarin echter een groote bijzonderheid wordt vermeld, n.l. dat hier te lande deze planten gebloeid hadden. Over de plant zelve behoeven wij niets te vermelden, zij is in Succulenta 1924 door den heer H. B u n i n g h uitvoerig beschreven in verband met hare overeenkomst met de Trichocereus Spachianus en daar is vrijwel alles vermeld ook omtrent hare bloemen. Ik kon daar echter evenmin als in de besprekingen over deze bloemen op de vergaderingen van de Duitsche cactusliefhebbers ook maar iets vinden wat er op wees, dat de Schickendantzii een dankbare bloeier zou zijn, ja veeleer het tegendeel, immers in Duitschland was de bloem tot 1905 slechts als knop bekend en men was algemeen van gedachte, dat de hoeveelheid zonnewarmte, welke de plant in Duitschland, dus ook bij ons ontvangt, niet groot genoeg is om de plant tot bloei te brengen. Nu zien wij echter in „Succulenta” de mooie foto, waarop een tweetal dier planten met geopende bloem en de vraag rijst onwillekeurig: waarom bloeien onze planten niet? Laat ons echter de foto eens wat nader bezien. Volgens B e r g e r was de bloem 17 c.M. lang en volgens S p e g g a z z i n i, die de planten op hare oorspronkelijke groeiplaats bestudeerde, 20 tot 22 c.M. Nemen wij dus aan dat de gefotografeerde bloem 20 c.M. lang is, dan kunnen wij ook vinden, dat het gedeelte der rechtsche plant op de foto toch nog een lengte van ruim 30 c.M. bezit, terwijl dat zeker nog de geheele plant niet

is. Of dit nu onder het begrip van een jonge plant valt is wel eenigzins twijfelachtig.

Reeds jaren bezit ik deze plant en meende eerst haar de behandeling te geven als alle Echinopsen, waarbij zij flink groeide, veel jonge spruiten maakte, maar geen bloemen gaf. Toen ik kennis kreeg van het artikel waarin B e r g e r voor het eerst de bloem beschreef, heb ik het anders geprobeerd. Ik plaatste haar meer droog, doch het betere resultaat bleef uit. Na dien is zij, en dat niet bij mij alleen, min of meer achteruit gesteld bij de andere planten, maar toch is het nog een respectabele plant van 70 c.M. hoogte. Van bloemen echter geen spoor! En nu ben ik hierin niet de eenige liefhebber met zoo'n plant, want in mijn onmiddellijke nabijheid vind ik nog een tweetal van die planten, waarvan de een nog wel heel wat langer is, maar ook daar geen bloemen! Als de planten echter zoo-lang worden, zijn ze vrij lastig in onze verzamelingen, daar zij in tegenstelling met *Trichocereus Spachianus* veel slapper zijn en dus steeds een steun behoeven, willen zij niet in allerlei bochten gaan staan of liever gezegd omvallen. Ik voor mij vind deze planten wel mooi en aanbevelenswaard, doch dan moeten zij niet hooger dan 30 c.M. zijn. En nu zou ik aan het slot van dit artikeltje wel een vraag willen doen aan alle liefhebbers, welke deze plant bezitten, of zij hun bevindingen omtrent de kweekwijze der *Trichocereus Schickendantzii* eens willen mededeelen en of zij al eens bloemen van die plant zagen.

Zwollerkerspel.

F. VOORWINDE.

De heer v. d. S t o k schrijft ons naar aanleiding van het bovenstaande nog:

„Dit voorjaar had ik in bloei 3 *Trich. Schickendantzii*:

De lengte is thans respectievelijk 35 c.M. 24 c.M. 15 c.M.
De leeftijd schat ik „ op ± 7 jaar ± 5 jaar 3 jaar

Volgens B e r g e r groeien deze planten op groote hoogte, ik veronderstelde daarom, dat ze veel koude kunnen verdragen. In den winter van 1933/'34 liet ik een vijftal planten den geheelen winter buiten onder plat glas, twee exemplaren sneuvelden en die 3 overgeblevenen gaven geen bloem.

Deze 3 planten liet ik den geheelen zomer 1934 onder plat glas staan in de volle zon, bracht ze in den herfst over naar een matig warme kas, gaf ze een plaats aan de oostzijde zoo dicht mogelijk

bij het glas op het koelste plekje. Ik heb ze zeer weinig water gegeven en zij verrasten mij dit voorjaar met hare bloemen.

Dit jaar heb ik ze den geheelen zomer tot eind September buiten laten staan, en ben nu wel nieuwsgierig of ze volgend voorjaar weer zullen bloeien."

BEHANDELING VAN ONZE MESEMS.

December.

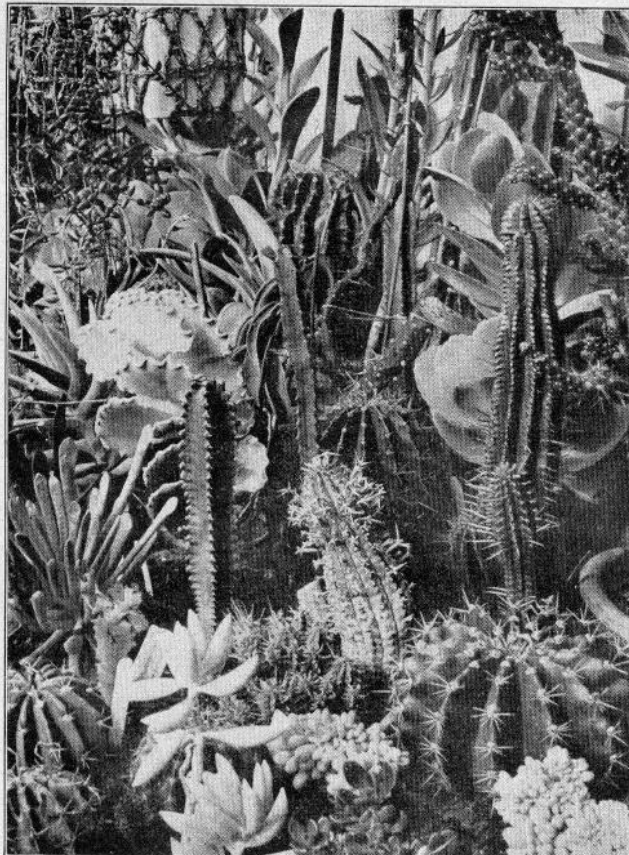
Een enkele bloemknop van *Titanopsis*, ook van *Fenestraria* tracht bij zonnig weer nog open te gaan. Ondanks deze laatste bloemknoppen geven we, vooral *Titanopsis*, geen water. Het geheele geheim van de *Titanopsis* kultuur is evenals bij *Lithops*, *Dintheranthus*, *Argyroderma*, *Stomatium*, enz., dat ze in de wintermaanden tot omstreeks 1 Maart, volkomen droog staan, met uitsluiting van vochtige lucht. Alle overige Mesems staan uitwendig eveneens in rust. De uitzonderingen, die zoo eens in de 2 à 3 weken water krijgen, zijn in de vorige maand genoemd. Ook nu steeds uitzien naar wolluis, eventueel roode spin. De aanwezigheid van wortelluis controleren we in het donker, door op gezette tijden plotseling licht aan te steken, de potten of zaaitesten op te lichten en ook boven op de planten te kijken. Zoo stil en bewegingloos als ze zijn in licht, zoo snel bewegen ze zich in het donker. Zien we op of bij een plant wortelluis, dan is het goed, ook de omringende planten aan de wortels na te zien. Wanneer de wortels zijn schoongemaakt, dan zetten we de planten voorloopig tot omstreeks 1 Maart in droog, fijn zand, om ze daarna als gewoon te behandelen. Plantendeelen, die aangetast zijn door rotting, worden weggesneden, de snijwond bedekt met gips of houtskoolpoeder. Vooral veel luchten, ook op vorstige dagen, als de temperatuur even boven nul komt, het verdere afharden is steeds noodig. De zoogenaamde droge rotting komt bij onze Mesems in deze en de twee volgende maanden wel eens voor en vertoont zich door te snel inschrompelen der bladeren bij struikvormen, en ook bij zaailingen van de hoogsucculente vormen. Het beste is, in zoo'n geval dergelijke planten iets warmer te zetten en voorzichtig wat warm water te laten opzuigen. Het hoofddoel is en blijft in deze maand met zijn korte, zonlooze dagen, de planten niet tot groei aan te zetten. Als de plantenlichamen niet sappig zijn, verdragen ze gemakkelijk lage temperaturen. Dat ge-

beurt ook in hun vaderland, waar sommige Lithops bijv. weleens enkele dagen door een laagje sneeuw of rijp bedekt zijn. Het watergeven, dat we een enkele maal bij sommige Mesems doen, dient uitsluitend om het wortelgestel intact te houden.

F. SWÜSTE.

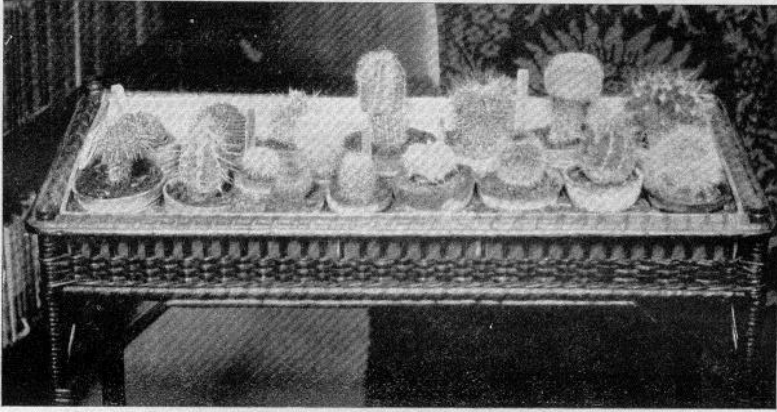
IN DEN WINTER,

Als in den winter buiten alles doodsch en kaal is, dan brengen de succulenten in kas of kamer leven en vroolijkheid.

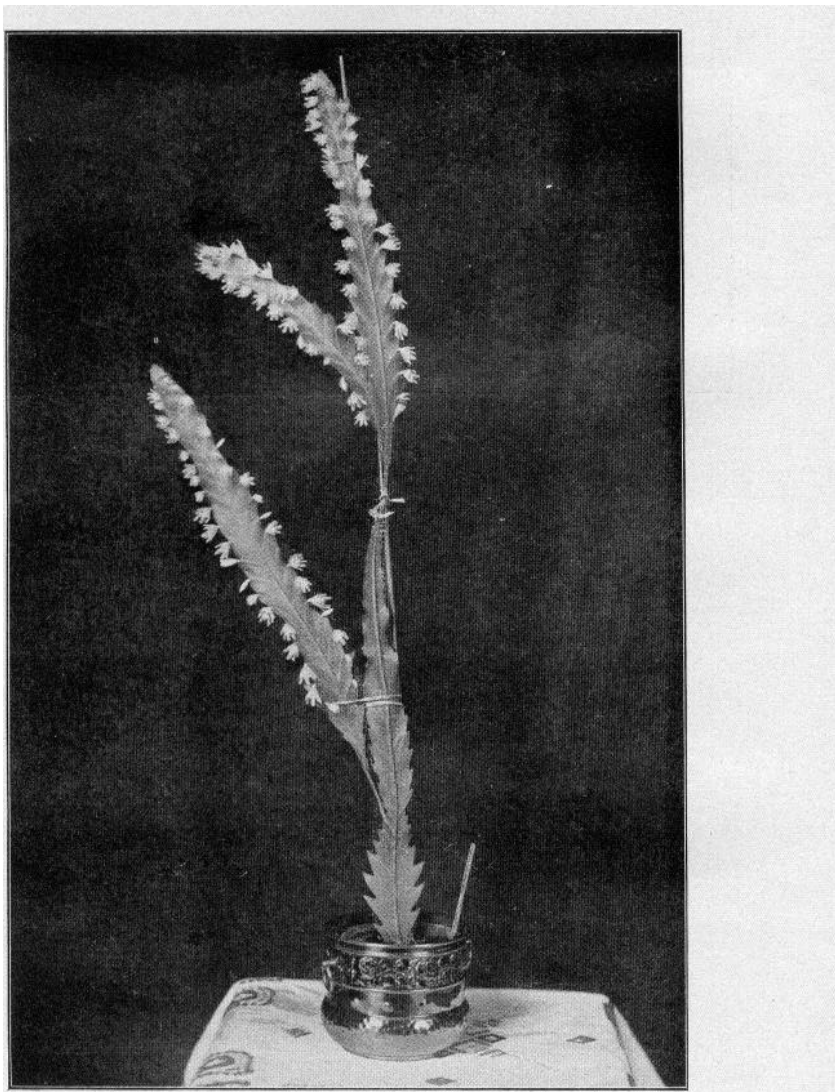
Wanneer de planten op artistieke wijze tot een smaakvolle groep gerangschikt zijn, zooals op bijgaande foto, dan voeren zij onze gedachten terug tot den heerlijken zomer, vol zonnearmte en wij vergeten de kale koude rondom ons.

Wie geen kas heeft, kan, al is het op meer bescheiden wijze, genieten van een groepje, planten op den bloementafel.

Rhipsalis Houlettiana

Of op de vensterbank staat, in het volle licht, beschenen door de matte winterzon, een bloeiende *Euphorbia splendens*. Haar schitterend roode schutbladen: die de kleine bloempjes omgeven, passen

Epiphyllum truncatum.

zoo wondermooi bij de Kerstfeest gedachte, welke wij met koraal-roode hulstbessen trachten te symboliseeren.

Ook de roomkleurige bloempjes van *Rhipsalis Houlettiana* brengen vreugde bij den succulentenvriend, als allerwege de Kerstklokken luiden.

Maar het schoonste symbool is voor ons de lidcactus, in welker heerlijke bloemen het Kerst-rood afwisselt met den glanzenden weerschijn van het volle zomer-zonnelicht.

Epiphyllum truncatum doet ons den winter vergeten en doet ons hoopvol uitzien naar den zomer die straks weer komen zal met haar uitbundige vreugde van fleur en kleur.

G. D. D.

HET LEEKENHOEKJE.

Alle correspondentie over deze rubriek s. v. p. te richten aan J. M. v a n d e n H o u t e n, Mathenesserlaan 364a te Rotterdam.

December.

De wintermaanden zijn voor ons liefhebbers de slappe tijd. Er valt niet veel aan de verzameling te doen, behalve dan een geregelde inspectie of zich geen onregelmatigheden voordoen. Heeft eind October ons met een paar vroege nachtvorstjes verrast, tot heden zijn we van vorst verschoond gebleven. En daar behoeven we ook eigenlijk heelemaal niet naar te verlangen, want vooral de liefhebber, die zich met een zeer bescheiden plekje voor zijn planten tevreden moet stellen, is zoo'n vriesperiode een tijd van veel narigheid. Meerdere malen kregen we van pas beginnende verzamelaars te hooren, ja des zomers dan gaat het goed, dan krijg ik door ruiling en uitzaaien een aardige verzameling bijeen, maar zoodra het winter wordt, dan beginnen ze te sneuvelen. Wat is daar nu aan te doen? U voelt wel, dat daar nu maar niet zoo één, twee, drie een remedie voor te geven is. Want de omstandigheden zijn vrijwel overal anders. De meesten meenen, dat de koude hun grootste vijand is, maar we hebben al herhaaldelijk betoogd, dat de vochtigheid veel meer slachtoffers maakt. Staan de planten in de huiskamer, dan zal toch wel steeds een temperatuur van ongeveer 45° F. behouden blijven. Alleen bij vorst is de plaats voor het raam minder gewenscht en kan het bedekken met couranten slechts een geringe beschutting geven. In zoo'n geval zijn we wel verplicht de raamkozijnen te ontruimen en de planten tijdelijk in de kamer zelf onderdak te verschaffen. Ook al staan ze daar tamelijk donker, is dit geen bezwaar. Maar

niet overdrijven en ze dus niet op de schoorsteenmantel zetten, want dan gaan we ze prikkelen tot hernieuwden groei en dat is juist, wat we zooveel mogelijk dienen tegen te gaan. Wat de plaats voor het venster betreft, hebben we nog een enkele opmerking. Heeft U wel eens gemerkt, wat een tocht door zoo'n klein kiertje heen komt. En vooral als de koude wind juist **tegen** de ruiten blaast, is het ongeloofelijk hoeveel koude er zoo ongemerkt naar binnen komt en dat juist tegen de onderzijde der potten. We hebben dit eens met een paar thermometers gecontroleerd, maar met de hand is het evengoed te voelen. Koude voeten is niet erg best voor de gezondheid en met onze planten is dat al net zoo. Hier kan een tochtlatje echter wonderen doen en als dat te lastig is, omdat zoo'n raam toch ook wel eens open moet, dan frommelen we enkele vellen dun vloei tot strooken en stoppen die er tusschen. Nog een andere vraag willen we hier beantwoorden. Kan men zaailingen, waarvan de zaaipan nogal veel mos vertoont nu nog overzetten? We zouden dit beslist afraden. Dat zich op een zaaipan een rijke mosvegetatie vertoont, kan veroorzaakt worden door te veel nat in den zomer. Het kan ook liggen aan de gebruikte aarde. We geven toe, dat cactusen in de natuur wel ergens tusschen mos zullen groeien, goed is het dus zeker niet, maar **aan** den anderen kant houdt een moslaagje het vocht lang vast en dat is voor kiemplantjes weer een voordeel. We zetten dergelijke pannen flink in het licht in elk geval kurkdroog en **na** eenigen tijd begint dan het mos te verdorren. Met een fijn aangepunt stokje verwijderen we dit nu voorzichtig en vullen de vrijgekomen plekjes met wat zand en houtskoolpoeder aan. Hoewel we uit medelijden geneigd zouden zijn ze nu maar meteen wat water te geven, wachten we daar net zoo lang mee, tot het strikt noodig is. Als kinderen van succulente ouders moeten ze maar vroeg leeren ontberingen te doorstaan.

Waar men radiatorverwarming heeft, behoeft men zijn pleegkinderen echter niet zoo Spartaansch te behandelen en kan men een enkele maal wat lauw water verstuiven of voorzichtig tusschen de plantjes door met een cactusgietertje de aarde wat bevochtigen. Daardoor voorkomt men het volkomen indrogen der worteltjes en gaan ze in het voorjaar dus spoediger weer aan den groei. Onderzanding is hier de beste leermeesteres.

Tenslotte nog een vraag: Hoe komt het, dat er onder de cactusen zoo weinig winterbloeiers zijn? Die vraag hebben we ons zelf

ook meermalen gesteld. Onder welke planten moeten we eigenlijk winterbloeiers zoeken? En dan zijn dat de geforceerde planten, die door een speciale behandeling op een veel vroegeren tijd bloeien, dan ze onder natuurlijke omstandigheden doen. Denk bijv. aan onze sering en de vele bolgewassen, die we omstreeks Kerstmis in onze bloemenwinkels zien. Maar van nature zijn het de plantensoorten uit het zuidelijk halfrond, die bij ons hun gewone bloeitijd hebben behouden. Wat Zuid-Afrika betreft denken we aan de *Clivia*, de *Richardia*, de *Veltheimia* en nog vele andere. Maar hoe staat het nu met onze Zuid-Afrikaansche succulenten en met de cactussen uit Zuid-Amerika. Behalve de zoogenaamde Kerstcactus (*Rhipsalis Regnellii*) uit Oost-Brazilië, die trouwens in den zomer nog eens bloeit, zijn ons geen echte winterbloeiers onder de cactussen bekend. Het zou de moeite waard zijn eens na te gaan hoe de bloeitijd van de bewoners van het zuidelijk halfrond bij ons verschoven is. Het gebrek aan licht zal wel de voornaamste oorzaak zijn, want ook in goed verwarmde kassen kan men in December geen bloeiende *Phyllo's* hebben, Zouden ze daar in Aalsmeer geen kunstje op weten?

Wintertijd is studietijd. Dat geldt ook voor den succulentenliefhebber en gelukkig is daar raad op. Na veel geharrewar met de namen, waar een leek wel tureluursch van worden moest, is er eindelijk en laten we hopen voor zeer langen tijd een bevredigend systeem opgesteld door den bekenden cactusjager *C u r t B a c k e b e r g*. Doch dit kunt U in de boekbespreking vinden.

v. d. H.

ZAAIPROEVEN MET CACTUSZAAD UIT NEDERLANDSCH WEST-INDIE.

Naar aanleiding van onze vraag in het September-nummer betreffende het teelen van Cactussen uit Ned. West-Indië, schrijft de Heer A, Minder h o u t te Middelburg het volgende:

Van den Heer A m e l u n x s e n, alhier, kreeg ik het vorig jaar een tweetal zaadkersen van *Melocactus*, n.l. één van *Melocactus cotnmunis* en één van *Melocactus-guatamalensis*.

Van *Melocactus communis* kwamen drie zaden op, waarvan er twee sneuvelden, doch het derde groeide goed en is nu een mooi plantje ter grootte van een hazelnoot.

Van *Melocactus guatamalensis* ontkiemden vier zaden, waarvan er twee opgroeiden tot zeer mooie plantjes.

De bedooring van de communis is recht, en rood van kleur, die van het Melo guatamalensis is gebogen, aan den voet witachtig, naar boven overgaande in bruin. De laatste soort schijnt harder te groeien, daar de plantjes nu zeker tweemaal zoo groot zijn dan die van de communis.

Ik kan ieder aanbevelen het met 't zaaïen van Cactussen te proeven, daar men voor niet veel geld zijn verzameling uitbreidt en op deze wijze aan soorten komt, die op een andere manier niet zoo licht te bekomen zijn,

Middelburg.

A. MINDERHOUT.

AGAVE VICTORIAE REGINAE, T. Moor e.

Als kleine plant komt deze mooie Agave dikwijls in onze verzamelingen voor. Voorzoover bekend, heeft ze hier te lande nog niet gebloeid. Dezen zomer bloeide in den botanischen tuin te Weenen een *Agave Victoriae reginae*, waarvan Prof. Dr. H. C a m m e r l o h e r in het Novembernummer der Oostenrijksche Garten Zeitung mededeeling doet. De plant in kwestie is naar schatting 60 à 70 jaar oud en behoort denkelijk tot een der eerste Europeesche importen. In 1872 toch werd deze Agave voor het eerst uit Mexico ingevoerd en als *A. Consideranti* Duch. beschreven, terwijl T. M o o r e ze in 1875 ter eere van Koningin Victoria van Engeland benoemde. De rosetomvang van het bloeiende exemplaar te Weenen bedraagt 132 c.M. In de laatste helft van April ontwikkelde zich de bloemstengel, welke na 14 dagen reeds een hoogte 1 .50 meter bereikte. Daarna ging de groei langzamer, de eerste bloemen openen zich 10 Juli, de bloemstengel had toen een lengte van 2.47 M. bereikt. De bloemen gaven rijkelijk honig, en werden ijverig door bijen bezocht, zonder dat deze bestuiving tot stand konden brengen. Deels door kunstmatige bevruchting, deels doordat de stempels der onderste bloemen door het stuifmeel der hooger zittende bloemen werden bevrucht, hebben haast alle bloemen vrucht gezet, zoodat de zaadoogst zeer rijk zal zijn.

G. D. D.

KONINKLIJKE BELANGSTELLING.

Uit een verslag over het bezoek van H. M. de Koningin en H. K. H. Prinses Juliana aan de Chrysantententoonstelling te Aalsmeer knippen we het volgende:

De kwekerij „Succulenta” had evenmin over belangstelling van de zijde der Vorstinnen te klagen. Zij onderhielden zich met den heer M a n t e 1 en vooral de Prinses bleek voor de cactussen een groote interesse te koesteren. Zij stelde nog een vraag over den ouderdom van sommige planten, waaruit wel duidelijk Haar belangstelling bleek.

B. Th. K.

REKENING EN VERANTWOORDING 1934.

ONTVANGSTEN.

UITGAVEN.

Saldo 1933. . . . f 37.14	Succulenta f 2462.94
Contributie - 3315.71	Clichés - 339.55
Vrijwillige bijdragen - 34.22	Expeditie. . . . - 302.60
Advertenties - 212.81	Bibliotheek - 119.55
Verkochte exem- plaren. - 1.60	Vergaderingen . . - 57.65
Diversen - 15.36	Bestuursonkosten . - 267.25
Nadeelig saldo . . - 263.27	Diverse en Propa- ganda - 330.57
f 3880.11	f 3880.11

Accoord bevonden :

De Kascommissie,
 A. VAN MEERTEN,
 TH. G. F. HERMANS,
 B. TH. KRABBENDAM, } Tiel.

Heesch, Februari 1934.

De Penningmeester,
 S. P. C. VAN ROMUNDE .

OVERZICHT VAN DE FAMILIE DER CACTACEAE
 VOLGENS HET NIEUWE INTERNATIONAAL
 VASTGESTELDE SYSTEEM.

Onderfamilie I: Peireskièae Br. & R., geslachten: 1 Peirèskia Plum., 2 Rhodocactus Knuth, 3 Maihuènia Phil.

Onderfamilie II Opuntiaèae Br. & R., gesl. 4 Quiabèntia Br. & R.,

5 Tacinga Br. R., 6 Maihueniopsis Speg., 7 Peireskiopsis, Br. R., 8 Pterocactus K. Sch., 9 Tephrocactus Lem., 10 Engelmännia Knuth, 11 Grusonia F. Rchb., 12 Cylindropuntia Knuth, 13 Opuntia Mill., 14 Consòlea Lem., 15 Brasili-opuntia Small., 16 Nopàlea S.D.

Onderfamilie III: Cereàe Br. R.

Groep 1: Hylocacteeae Bckbg.

Ondergroep 1: Rhipsalideae K. Sch., gesl. 17 Rhipsalis Gaertn., 18 Loefgrènia Bckbg., 19 Hariòta P.D.C., 20 Pseudorhipsalis Br. R., 21 Erythrorhipsalis A. Berg.

Ondergroep 2: Epiphyllloideae Bckbg., gesl. 22 Rhipsalidòpsis Br. R., 23 Epiphyllànthus A. Berg.

Ondergroep 3: Epiphyllèae A. Berg., gesl. 24 Epiphyllòpsis A. Berg., 25 Schlumbèrgera Lem., 26 Zygocactus K. Sch.

Ondergroep 4: Phyllocactèae A. Berg., gesl. 27 Wittia K. Sch., 28 Disocactus Lindl., 29 Chiapàsia Br. R., 30 Nopalxòchia Br. R., 31 Epiphyllum Haw., 32 Eccremocactus Br. R.

Groep II Hylocerèae A. Berg., gesl. 33 Aporocactus Lem., 34 Selenicèrus Br. R., 35 Deàmia Br. R., 36 Strophocactus Br. R., 37 Mediocactus Br. R., 38 Werckleocèrus Br. R., 39 Weberocèrus Br. R., 40 Wilmàttea Br. R., 41 Hylocèrus Br. R.

Groep 111: Cèreae A. Berg.

A. Zuidelijke sectie:

Ondergroep 1: Pfeifferae A. Berg., gesl. 42 Pfèiffera S. D.

Ondergroep 2: Corryocerei Bckbg.

Serie 1: Acanthocarpi Bckbg., gesl. 43 Corryocactus Br. R., 44 Erdisia Br. R., 45 Neoraimòndia Br. R., 46 Armatocèrus Bckbg., 47 Brachycèrus Br. R.

Serie 2: Eriocarpi Bckbg., gesl. 48 Eulychnia Phil.

Ondergroep 3: Eriocerei Bckbg., gesl. 49 Eriocèrus A. Berg.

Ondergroep 4: Gymnocerei A. Berg. gesl. 50 Cèrus Mill., 51 Monvillèa Br. R., 52 Stetsònia Br. R., 53 Brouwnìngia Br. R.

Ondergroep 5: Loxanthocerei Bckbg.: a. Cereoidei: gesl. 54 Oreocèrus A. Berg., 55 Cleistocactus Lem., 56 Borzicactus Riccob., 57 Denmòza Br. R., 58 Binghamia Br. R. b. Brevicereoidei, gesl. 59 Arequipa Br., R., 60 Matucàna Br. R.

Ondergroep 6: Trichocerei A. Berg., a. Cereoidei gesl. 61 Trichocèrus Br. R., 62 Haageocèrus Bckbg., 63 Jasminocèrus Br. R.; b. Parvicereoidei: gesl. 64 Arthrocèrus A. Berg., 65 Chamaecèrus Br. R.; c. Cactoidei: gesl. 66 Echinòpsis Zucc., 67 Acanthocalycium Bckbg., 68 Lobivia Br. R., 69 Medioblobivia Bckbg.

Ondergroep 7: Austro-Echinocacteeae Bckbg.

Serie 1, Erianthi Bckbg., gesl. 70 Fràilea Br. R., 71 Malacocàrpus S. D., 72 Notocactus A. Berg., 73 Islàya Bckbg., 74 Neoportèria Br. R., 75 Pyrrhocactus A. Berg., 76 Austrocactus Br. R., 77 Paròdia Speg., 78 Eriosyce Phil., 79 Aylostèra Speg.

Serie 2: Pseudogymnanthi Knuth & Bckbg., gesl. 80 Rebutia K. Sch., 81 Mila Br. R., 82 Copiapòa Br. R.

Serie 3: Gymnanthi Bckbg., gesl. 83 Oròya Br. R., 84 Bridgèsia

Bckbg., 85 Neowerdermànnia Fric, 86 Gymnocalycium Pfeiff., 87 Spegazzinia Bckbg.

Serie 4: Dianthi Bckbg. gesl. 88 Chilènia Bckbg.

B. Noordelijke sectie:

Ondergroep 8: Leptocerei A. Berg. gesl. 89 Petocèreus Br. R. 90 Acanthocèreus Br. R., 91 Dendrocèreus Br. R., 92 Neoabbòttia Br. R., 93 Peniocèreus Br. R.

Ondergroep 9: Pachycerei A. Berg., gesl. 94 Pachycèreus Br. R., 95 Lemaireocèreus Br. R., 96 Carnegièa Br. R., 97 Escòntria Br. R.

Ondergroep 10: Nyctocerei A. Berg., gesl. 98 Nyctocerus Br. R., 99 Harrisia Br. R.

Ondergroep 11: Neliocerei Bckbg., gesl. 100 Heliocèreus Br. R., 101 Machaerocèreus Br. R., 102 Rathbùnia Br. R., 103 Bergerocàctus Br. R.

Ondergroep 12: Echinocerei Bckbg., gesl. 104 Echinocèreus Eng., 105 Wilcòxia Br. R.

Ondergroep 13: Leocerei Bckbg., gesl. 106 Leocèreus Br. R., 107 Zehntnerèlla Br. R.

Ondergroep 14: Polyanthocerei Bckbg., gesl. 108 Myrtillocàctus Cons., 109 Lophocèreus Br. R.

Ondergroep 15: Cephalocerei Bckbg. a. Cereoidei, serie 1: Eriophori Bckbg., gesl. 110 Pilocèreus Lem. serie 2: Cephalanthi Bckbg., gesl. 111 Cephalocèreus Pfeif., 112 Facheiròa Br. R., 113 Arrojadòa Br. R., 114 Stephanocèreus A. Berg., 115 Espostòa Br. R., 116 Pseudoespostòa Bckbg. b. Cactoidei, gesl. 117 Melocàctus L. & O., 118 Discocàctus Pfeif.

Ondergroep 16: Boreo-Echinocactaeae Bckbg. (Echinocactaeae mexicanae A. Berg.).

Serie 1: Erianthi A. Berg., gesl. 119 Echinocàctus Link., 120 Homalocèphala Br. R., 121 Astrophytum Lem.

Serie 2: Lepidanthi A. Berg. gesl. 122 Ferocactus Br. R., 123 Hamatocàctus Br. R., 124 Stenocàctus A. Berg., 125 Sclerocàctus Br. R., 126 Utàhia Br. R., 127 Leuchtenbèrgia Hook.

Serie 3: Gymnanthi A. Berg. gesl. 128 Strombocàctus Br. R., 129 Echinomàstus Br. R., 130 Thelocàctus Br. R., 131 Pediocàctus Br. R., 132 Ancistrocàctus Br. R., 133 Lophòphora Coult., 134 Aztèkium Bòd., 135 Obregònia Fric., 136 Epithelàntha Br. R., 137 Toumèya Br. R.

Ondergroep 17: Mamillariae K. Sch.

Serie 1: Pseudomamillariae A. Berg., gesl. 138 Neollòydia A. Berg., 139 Mamillòpsis Morr.

Serie 2: Coryphanthae A. Berg., gesl. 140 Coryphàntha Lem., 141 Neobessèya Br. R., 142 Escobària Br. R.

Serie 3: Mamillaria Haw., gesl. 143 Mamillària Haw., 144 Bartschèlla Br. R., 145 Dolichothèle K. Sch., 147 Porfiria Bòd.

Serie 4: Cochemieae A. Berg., gesl. 148 Cochemièa Walt.

Serie 5: Pelecyphorae A. Berg., gesl. 149 Solisia Br. R., 150 Pelecyphora Ehrenb.

Serie 6: Chasmatothelae A. Berg., gesl. 151 Roseocactus A. Berg., 152 Encephalocarpus A. Berg.

Serie 7: Ariocarpus A. Berg., gesl. 153 Ariocarpus Scheidw.

BOEKBESPREKING.

Zur „Revision der Systematik der Kakteen” von Kreuzinger.

Aldus luidt de titel van een rondschrijven der Deutschen Kakteen-Gesellschaft, met als ondertitel: „een noodzakelijke terugwijzing”.

In onze bespreking van het boekje van Kreuzinger (Juli-nummer bladz. 111) gaven wij reeds te kennen, dat de hoofdbedoeling van dit boekje is een overzicht te geven van de indeeling der Cactaceae volgens het systeem Fric.

De commissie, die van de D. K. G. opdracht kreeg het „systeem Fric” in studie te nemen en daarvan rapport uit te brengen, komt tot de conclusie: 1e. dat de inhoud van dit boekje in strijd is met alle wetenschappelijke botanische regels, zooals die in het International botanisch Congres te Weenen in 1905 werden vastgesteld, op het Congres te Brussel in 1910 werden herzien in 1930, ook door de Amerikaansche botanici werden overgenomen.

2e. De door Kreuzinger en Fric „gefabriceerde” geslachten en soortnamen zijn ongeldig, daar ze niet door Latijnsche diagnose's zijn vastgelegd.

3e. Nieuwe namen worden gegeven aan soorten, waarvan reeds lang een wetenschappelijk vastgestelde naam bestond.

4e. Hybriden (kruisingen) en zelfs bij Kreuzinger en Fric ten eenenmale onvoldoende bekende planten worden willekeurig in hun systeem ingedeeld, zonder acht te geven op de voor een wetenschappelijke indeeling vereischte opgave van kenmerken, en vaak alleen afgaande op een van zoo'n plant genomen foto.

5e. De ernstige cactusverzamelaars worden gewaarschuwd geen planten te nemen welke door Fric en Kreuzinger „gedoopt” zijn, tenzij men zich met een soort loterijspel wenscht in te laten.

G. D. D.

Nieuwe botanische uitgaven.

Van den botanischen tuin te Kirstenbosch ontvingen wij Vol. 1, part. 1. „The Journal of South African Botany”, waarin o.a. N. E. Brown een uitvoerige beschrijving geeft van het geslacht *Freesia* terwijl verder nog ettelijke nieuwe Erica-soorten beschreven worden. Wij hopen, dat in volgende publicaties ook de succulenten der rijke Afrikaansche flora een beurt zullen krijgen.

Van den botanischen tuin te Rio de Janeiro ontvingen wij:

Anno 1, No. 1 „Rodriguesia, revista do Instituto de biologia vegetal Jardim Botanica E. estação biologica de Itatiaya.”

Verschillende belangrijke en mooi geill. onderwerpen worden in deze publicatie behandeld, doch over de succulenten vinden wij niets vermeld.

G. D. D.

G. D. D u u r s m a. Onze Cactussen. Uitgeversmaatschappij Kosmos-Amsterdam, 3de druk, gebonden f 3.90.

Met vreugde begroeten we deze nieuwe druk van dit populaire Nederlandsche cactusboek. Niet alleen omdat we er het levend bewijs in zien, dat de belangstelling voor „Onze gedoornde vrienden” nog steeds onverflauwd blijft voortduren, maar veel meer, omdat we hier voor het eerst een overzicht krijgen van de nieuwe internationaal vastgestelde nomenclatuur. Met die cactusnamen is heel wat gesold en dat dateert niet van vandaag of gisteren. De oudere onderzoekers hielden er ieder hun eigen systeem op na, wat uiteindelijk tot een hopelooze naamsverwarring aanleiding moest geven. Een en dezelfde soort kwam als regel onder tien of meer namen voor, maar wat was nu de goede? *S c h u m a n n* was de eerste, die een flinke opruiming onder al die synoniemen hield, en zijn stelsel gold jarenlang voor het beste. Maar toen kwamen de Amerikanen *B r i t t o n* en *R o s e*, die althans de voornaamste cactuslanden zelf bereisd hadden en daarmee dus het recht hadden het aantal geslachten aanmerkelijk uit te breiden, met als gevolg weer vele nieuwe namen. Voor een beroepsbotanicus was daar nog wel uit te komen, maar de doorsnede-leek begon bedenkelijk het hoofd te schudden en de plantensystematiek van de cacteeën kwam leelijk in discredit. Daarom is het bijzonder verheugend, dat er in dit opzicht thans voorloopig een mijlpaal bereikt is. Dit is voornamelijk te danken aan den bekenden cactusjager *C u r t B a c k e b e r g*, die jarenlang alle cactusgebieden van Amerika bereisd heeft en beter dan wie ook in staat mag worden geacht de natuurlijke verwantschap der cactussen te ontdekken. Het aantal nieuwe soorten daarbij door hem ontdekt is verbazend groot en in het bijzonder waren van belang de verbindende schakels tusschen de verschillende geslachten onderling. Daarenboven zijn deze soorten op volkomen wetenschappelijke wijze beschreven, zoodat hun namen voor altijd vaststaan. We weten dus nu waar we aan toe zijn. In dit boek nu vindt men niet alleen eene beschrijving van dit systeem, maar worden ook alle geslachten uitvoerig behandeld, die voor den liefhebber van belang zijn. Hierdoor heeft deze herdruk zoodanig aan practische waarde gewonnen, dat het ook voor hen, die reeds in het bezit mochten zijn van een der voorgaande uitgaven een welkom bezit zal zijn. Maar er is meer. Het algemeen gedeelte is geheel bijge-

werkt en met de belangen der vele in Ned. Indië vertoevende liefhebbers is terdege rekening gehouden. En ten slotte zijn alle afbeeldingen door nieuwe vervangen, die eene attractie op zich zelf vormen, waaronder vele origineele opnamen van B a c k e b e r g.

Vermelden we eindelijk nog het viertal zeer fraaie kleurplaten, vervaardigd naar foto's in de natuurlijke kleuren en de zeer goed geslaagde blauw met gouden stempelband, dan blijkt daaruit hoeveel aandacht ook aan de uitwendige verzorging van dit boek is geschonken. We twijfelen er niet aan, of het zal zijn weg wederom vinden naar vele liefhebbers, die op de hoogte van hun tijd wenschen te blijven. De komende wintermaanden, waarin onze planten slechts weinig aandacht vragen, zijn uitermate geschikt ons in de studie onzer lievelingsplanten wat meer te verdiepen.

Aan het einde van deze boekbespreking gekomen meenen we hier nog een persoonlijk woord van groote waardeering te mogen toevoegen voor den heer D u r s m a, die met nooit verflauwend enthousiasme nu reeds 17 jaar lang ons maandblad *Succulenta* op zoo uiterste deskundige wijze redigeert. We wenschen hem met zijn jongste pennevrucht van harte succes.

VAN DEN HOUTEN.

GLAS-ETIKETTEN.

De heer H e y n en te Heerlerheide zond ons ter kennismaking een paar glazen steek-etiketten, welke, met O.-I. beschreven, er keurig uitzien. Zulke etiketten zijn ontegenzeggelijk te verkiezen. boven de tot nogtoe veelal gebruikte houten etiketten. Het euvel van rotten is bij deze matglazen etiketten buitengesloten en zwamwoekering als bij de houten etiketten kan bij deze niet voorkomen. Bovendien zijn ze onverslijtbaar en steeds weer opnieuw te gebruiken, daar het geschrevene desgewenscht weer gemakkelijk met benzine kan worden verwijderd. Beschreven met O.-I. inkt blijven de namen zelfs bij langdurige bevochtiging goed leesbaar. Verder ziet een verzameling er veel aantrekkelijk uit dan met houten etiketten, terwijl door de glazen etiketten minder schaduw wordt veroorzaakt. De glazen etiketten in de afmeting 7 X 1 c.m. zijn zeer sterk en van onbegrensde duurzaamheid, bij gevolg goedkoop.

G. D. D.

INHOUD: *Trichocereus* Schickendantzii (Web) Br. en R. — Behandeling van onze Mesems. — In den winter. — Het Leekenhoekje. — Zaaiproeven met Cactuszaad uit Nederlandsch West-Indië. — *Agave Victoriae Reginae*. — Koninklijke belangstelling. — Rekening en Verantwoording 1934. — Overzicht van de familie der *Cactaceae* volgens het nieuwe internationaal vastgestelde systeem. — Boekbespreking. — Glasetikettën.
